

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/853/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413215298
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413215298.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa L. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. K. XXX, XXX XX B. K., zastúpeného Centrom právnej pomoci, so sídlom Námestie Slobody 12, P. O. BOX 125, Bratislava 15, IČO: 30 798 841, kancelária Banská Bystrica, so sídlom Trieda SNP 74, Banská Bystrica, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o návrhu navrhovateľa na zrušenie rozhodcovského rozsudku a iné, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/165/2013-24 zo dňa 28. 05. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým navrhovateľ navrhol, aby okresný súd rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 22792/09 zo dňa 19. 01. 2010, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761 zrušil a aby exekúciu, ktorá začala na návrh oprávneného podaný na Exekútorskú úradu JUDr. Rudolfa Krutého sp. zn. Ex 4952/10, v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 13Er/698/2010 vyhlásil za neprípustnú a aby ju zastavil, v plnom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu podal na Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 20. 11. 2013 návrh, v ktorom navrhol zrušiť rozhodcovský rozsudok vydaný 19. 01. 2010 vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a túto zastaviť. Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, rozhodcovská doložka obsiahnutá v úverovej zmluve je neplatná, preto je aj rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe neplatný, v dôsledku čoho je potrebné exekúciu, ktorá z tohto rozsudku vychádza, zastaviť.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odporca namietal miestnu nepríslušnosť okresného súdu argumentujúc tým, že navrhovateľa nemožno považovať za spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedenú námietku odporcu týkajúcu sa miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom, skúmal okresný súd svoju miestnu príslušnosť v danej veci, pričom zistil, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Konštatoval, že navrhovateľ ako spotrebiteľ má bydlisko v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom, preto v zmysle § 87 písm. f) OSP, je príslušný vo veci konať a rozhodnúť Okresný súd Žiar nad Hronom, čo znamená, že nie je daný dôvod na postúpenie veci inému súdu v zmysle § 105 ods. 2 OSP.

Okresný súd výsluchom navrhovateľa ako aj na základe listinných dôkazov zistil, že nie je sporné, že účastníci konania uzavreli dňa 14. 10. 2008 Zmluvu o úvere číslo 6370409 (ďalej v texte aj Zmluva). Konštatoval, že navrhovateľ si neplnil povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy, preto sa odporca obrátil s návrhom na Stály rozhodcovský súd, zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave a tento dňa 19. 01. 2010 rozhodol rozsudkom sp. zn. SR 22792/09, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15. 02. 2010 a stalo sa vykonateľným 18. 02. 2010. V uvedenej súvislosti okresný súd uviedol, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Zb. o rozhodcovskom konaní).

Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi doručený vo februári 2010, návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku podal navrhovateľ na súd dňa 20. 11. 2013, teda po uplynutí 30 dňovej lehoty stanovenej zákonom, preto vzhľadom na uplynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, návrh navrhovateľa na zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietol.

Pokiaľ ide o návrh navrhovateľa na vyhlásenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. Ex 4952/10 za neprípustnú a jej zastavenie, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že občianske súdne konanie, v ktorom sa navrhovateľ domáha vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a zastavenia exekúcie je osobitným druhom konania a takisto exekučné konanie, ktoré prebieha v zmysle Exekučného poriadku je osobitným druhom konania. Tieto konania spolu nesúvisia, majú rozdielne právne úpravy postupu a preto v civilnom sporovom konaní nie je možné rozhodovať podľa Exekučného poriadku. Na základe uvedených skutočností okresný súd návrh navrhovateľa na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a na jej zastavenie zamietol.

Vo vzťahu k trovám konania, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odporca mal vo veci úspech, náhradu trov konania si však neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva z toho dôvodu, že v konaní došlo k početným vadám konania. Poukázal pritom na ust. § 205 ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že jemu ako účastníkovi konania bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom tým, že okresný súd navrhovateľovi znemožnil realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva právny poriadok Slovenskej republiky za účelom spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní uviedol, že medzi takéto práva nepochybne patrí ústavné právo na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ale aj podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o základných ľudských právach a slobodách a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní v tomto prípade nebral podľa navrhovateľa do úvahy kogentné ustanovenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, vôbec sa nezaoberal dôvodmi, ktoré navrhovateľ uviedol v návrhu na začatie konania, ani sa nevysporiadal s judikatúrou, na ktorú navrhovateľ odkázal, a nakoniec sa podľa navrhovateľa neprípustne odklonil od ustálenej judikatúry všeobecných súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Súdneho dvora Európskej únie a taktiež Európskeho súdu pre ľudské práva. Týmto svojím nesprávnym postupom okresný súd podľa navrhovateľa spôsobil aj ďalšie vady konania a to podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c) a písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza podľa navrhovateľa z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej konštatoval, že je nesporné, že odporca s navrhovateľom uzatvorili dňa 14. 10. 2008 Zmluvu o úvere č. 6370409. Súčasťou uvedenej Zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej v texte aj VPPÚ). Predmetnú Zmluvu zmluvné strany uzavreli podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Použitý právny režim nebol podľa názoru právneho zástupcu navrhovateľa s poukazom na ust. § 52 Občianskeho zákonníka správny, keďže Zmluvu uzatváral na jednej strane odporca ako subjekt poskytujúci peňažné služby (podľa výpisu z obchodného registra predmetom činnosti odporcu je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom) a na strane druhej navrhovateľ - fyzická osoba, ktorý nie podnikateľským subjektom s tým, že predmetom Zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že z formy a obsahu Zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal odporca už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa navrhovateľa. Obsah Zmluvy teda nie je výsledkom dohody zmluvných strán, ale bol vopred určený odporcom v postavení dodávateľa bez toho, aby navrhovateľ v postavení spotrebiteľa mal možnosť obsah Zmluvy ovplyvniť. Zmluva o úvere svojím rozsahom, štruktúrou ako aj voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom s odkazom na Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré sú vytlačené na zadnej strane Zmluvy a sú rovnako ako Zmluva napísané slabo čitateľným písmom, v dôsledku čoho sú pre spotrebiteľa neprehľadné a predovšetkým ťažko zrozumiteľné. Podľa navrhovateľa je teda nepochybné, že navrhovateľ pri uzatváraní Zmluvy s odporcom nemal reálnu možnosť individuálne vyjednať žiadne podmienky Zmluvy vrátane VPPÚ. Ak teda navrhovateľ chcel získať požadovaný úver, bol nútený pristúpiť na vopred naformulované zmluvné podmienky a to bez možnosti ich prípadnej zmeny. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní uviedol, že Zmluva vrátane VPPÚ obsahuje celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľa - spotrebiteľa. Tieto zmluvné podmienky treba podľa navrhovateľa s poukazom na ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (minimálne pre ich rozpor s dobrými mravmi podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka) považovať za neplatné. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša navrhovateľ v pozícii spotrebiteľa. Úrok z omeškania vo výške 0,025 % denne je navyše v rozpore s právnymi predpismi, keďže pri občianskoprávných vzťahoch (ktorým je aj vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy) možno dohodnúť úroky z omeškania len v súlade s vládny nariadením SR č. 87/1995 Z. z.

Navrhovateľ v odvolaní poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/167/2011, kde sa uvádza, že podľa ust. § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku môže súd v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľských zmluvách je neprijateľná; toto ustanovenie je ustanovením procesnej povahy, ktoré je v záujme ochrany spotrebiteľa. Navrhovateľ v odvolaní ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 9/2012, kde najvyšší súd SR uviedol, že kým rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu a tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013, kde sa uvádza, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol vyhlásený na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, z čoho vyplýva jej absolútna neplatnosť. O neprijateľnosti rozhodcovskej doložky si však konajúci súd podľa navrhovateľa vôbec neurobil úsudok, napriek tomu, že mu to ukladá ako ex offo povinnosť nielen vnútroštátne ale aj európske právo zamerané na ochranu spotrebiteľa a judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, týkajúca sa ochrany spotrebiteľa. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/165/2013-24 zo dňa 28. 05. 2014 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa písomne k obsahu odvolania navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa (§ 212 ods. 1 OSP) odvolací súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a) pretože navrhovateľ nedodrжал zákonom stanovenú lehotu na podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku b) že v rámci konania o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku nemožno rozhodovať o návrhu na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a o návrhu na jej zastavenie, pretože na konanie o

uvedených návrhoch je príslušný exekučný súd v exekučnom konaní, ktoré upravuje ust. § 36 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k uvedeným dôvodom zamietnutia žaloby neuviedol žiadne právne relevantné odvolacie námietky. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 205 ods. 1 OSP, kde sa uvádza: „v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.“ Z obsahu citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku je zrejmé, že dôvody odvolania (konkrétne vytknutie nesprávnosti rozhodnutia či postupu prvostupňového súdu) musia vychádzať z dôvodov, ktoré viedli prvostupňový súd k záverom, na ktorých je založené rozhodnutie. Podľa ust. § 41 ods. 1, veta prvá zákona č. 244/2002 Zb. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014 „žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku“. Navrhovateľ uvedenú lehotu nedodržel, napriek tomu v rozpore s dôvodmi zamietnutia žaloby v odvolaní uvádzal skutočnosti, ktoré nesúvisia s dôvodmi zamietnutia žaloby, pričom vo vzťahu ku skutočným dôvodom rozhodnutia prvostupňového súdu neuviedol v odvolaní žiadne odvolacie námietky. Uvedené sa rovnako týka aj tej časti zamietnutia žaloby, v ktorej okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na vyhlásenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. Ex 4952/10 za neprípustnú a na jej zastavenie, kde okresný súd správne uviedol, že o návrhu na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a o návrhu na jej zastavenie rozhoduje exekučný súd v exekučnom konaní, ktoré je vedené v súlade s Exekučným poriadkom a nie v civilnom sporovom konaní, ktoré sa výlučne riadi príslušnými ustanoveniami zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku. Ani k uvedeným dôvodom zamietnutia žaloby navrhovateľ v odvolaní žiadne právne relevantné argumenty neuviedol, pričom v rozpore s dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu v odvolaní uvádzal skutočnosti, ktoré nekorešpondujú s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil konštatujúc, že aj keď spotrebiteľ ako tzv. slabšia zmluvná strana požíva zvýšenú ochranu, táto zvýšená ochrana spotrebiteľa nemôže presahovať zákonom stanovené limity. Takýmto zákonom stanoveným limitom je v danom prípade zákonom stanovená lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 41 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní), ktorú navrhovateľ nedodržel. Dodržanie zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby je základným predpokladom prejednania žaloby z vecného hľadiska, konania a rozhodovania o nej. Navrhovateľ, tak ako bolo vyššie uvedené, zákonom stanovenú lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nedodržel, napriek tomu uvedený dôvod zamietnutia žaloby v rámci svojich odvolacích námietok úplne opomenul a okresnému súdu vytkol, že mu znemožnil realizáciu tých práv, ktoré mu právny poriadok za účelom spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov priznáva; to že tak okresný súd pre nedodržanie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku zo strany navrhovateľa nemohol urobiť, navrhovateľ v rámci svojej argumentácie obsiahnutej v odvolaní prehliadol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP), pričom ani zo spisu nemal odvolací súd vznik trov, ktoré by vznikli odporcovi v odvolacom konaní do rozhodnutia odvolacieho súdu preukázaný (§ 151 ods. 2 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.